

Środa, 12 grudnia 2018 r.

P8_TA(2018)0507

Umowa o partnerstwie strategicznym między UE a Japonią (rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony (08462/2018 – C8-0417/2018 – 2018/0122M(NLE))

(2020/C 388/37)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (08462/2018),
- uwzględniając projekt Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony ⁽¹⁾ (08463/2018),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z art. 37 Traktatu o Unii Europejskiej, a także z art. 212 ust. 1, art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0417/2018),
- uwzględniając umowę o partnerstwie strategicznym UE–Japonia podpisaną w Tokio w dniu 17 lipca 2018 r.,
- uwzględniając umowę o partnerstwie gospodarczym UE–Japonia podpisaną w Tokio w dniu 17 lipca 2018 r.,
- uwzględniając 25. szczyt dwustronny, który odbył się w Tokio w dniu 17 lipca 2018 r. oraz wspólne oświadczenie,
- uwzględniając pierwszy szczyt dwustronny, który odbył się w Hadze w 1991 r., oraz przyjęcie wspólnej deklaracji w sprawie stosunków między Wspólnotą Europejską a Japonią,
- uwzględniając 20. szczyt UE–Japonia w 2010 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel UE do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 19 września 2018 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego zatytułowany „Łącząc Europę i Azję – elementy składowe strategii UE”,
- uwzględniając globalną strategię na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej opublikowaną przez wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel w czerwcu 2016 r.;
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa we Wschodniej Azji zatwierdzone przez Radę dnia 15 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając umowę o współpracy naukowej i technicznej między Wspólnotą Europejską a Japonią podpisaną w 2009 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając plan działania UE–Japonia z 2001 r.,
- uwzględniając wyniki wizyty delegacji ad hoc Komisji Spraw Zagranicznych w Tokio, Japonii i Korei Południowej w dniach 3–6 kwietnia 2018 r.,
- uwzględniając 38. międzyparlamentarne posiedzenie UE–Japonia, które odbyło się w Tokio w dniach 9–10 maja 2018 r.,
- uwzględniając wyniki wizyty delegacji ad hoc Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony w Tokio w dniach 22–25 maja 2017 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 24.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 6.4.2011, s. 2.

Środa, 12 grudnia 2018 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2014 r. zawierającą zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji na temat umowy o partnerstwie strategicznym UE–Japonia ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie projektu decyzji ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 99 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0385/2018),
- A. mając na uwadze, że UE i Japonia są partnerami strategicznymi od 2003 r. i prowadzą stałą i bliską współpracę na licznych forach wielostronnych;
- B. mając na uwadze, że UE i Japonia, jako podobnie myślący globalni partnerzy, wspólnie ponoszą szczególną odpowiedzialność za wspieranie pokoju, stabilności, multilateralizmu, poszanowania praw człowieka, dobrobytu oraz obronę porządku opartego na zasadach w szybko zmieniającym się świecie;
- C. mając na uwadze, że około jedna trzecia światowej produkcji gospodarczej będzie objęta umową o partnerstwie strategicznej/umową o wolnym handlu między UE a Japonią;
- D. mając na uwadze, że rząd Japonii rozpoczął reformy polityki bezpieczeństwa, które obejmują wzmocnienie zdolności obronnych, reorganizację sojuszu z USA i współpracę z innymi demokracjami w regionie i poza nim;
- E. mając na uwadze, że Japonia zwiększyła swój wkład w bezpieczeństwo i stabilność międzynarodową; mając na uwadze, że japońska krajowa strategia bezpieczeństwa z 2013 r. odnosi się do polityki „proaktywnego wkładu na rzecz pokoju” opartej na zasadzie współpracy międzynarodowej;
- F. mając na uwadze, że Japonia jest najstarszym partnerem NATO i podpisała umowy o współpracy w zakresie informacji niejawnych, cyberbezpieczeństwa, walki z piractwem, pomocy w przypadku katastrof i pomocy humanitarnej;
- G. mając na uwadze, że w ostatnich dziesięcioleciach Japonia zdobyła międzynarodowe uznanie za swoją politykę ograniczenia potencjału wojskowego, co w żadnej mierze nie przeszkodziło jej stać się jednym z najważniejszych podmiotów gospodarczych i politycznych na świecie;
- H. mając na uwadze, że Japonia przewodziła staraniom na rzecz przeglądu transpacyficznego porozumienia handlowego (TPP) w następstwie wycofania się USA i ratyfikowała w lipcu 2018 r. wszechstronne i progresywne porozumienie o partnerstwie transpacyficznym (CPTPP lub TPP-11); mając na uwadze, że Japonia wykazała również zainteresowanie regionalnym kompleksowym partnerstwem gospodarczym (RCEP), które obejmuje Chiny;
- I. mając na uwadze, że Japonia jest aktywnym członkiem Azjatyckiego Banku Rozwoju (ADB), Afrykańskiego Banku Rozwoju (AFDB), Międzyamerykańskiego Banku Rozwoju (IADB), Komisji Gospodarczo-Społecznej ONZ ds. Azji i Pacyfiku (UNESCAP) i innych wyspecjalizowanych agencji ONZ, szczytu Europa–Azja (ASEM) oraz Azjatyckiego Dialogu Współpracy (ACD); mając na uwadze, że Japonia jest członkiem Światowej Organizacji Handlu (WTO), Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBRD), Międzynarodowego Banku Odbudowy i Rozwoju (IBRD), Międzynarodowego Funduszu Walutowego (IMF), grupy G7 i grupy G20;
- J. mając na uwadze, że w lutym 2015 r. rząd Japonii zatwierdził nową Kartę współpracy na rzecz rozwoju;

Umowa i stosunki UE–Japonia

1. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie projektu umowy o partnerstwie strategicznym, która zapewnia prawnie wiążące ramy, wzmacnia stosunki dwustronne między UE a Japonią i zacieśnia współpracę w ponad 40 obszarach, takich jak polityka zagraniczna i kwestie bezpieczeństwa, w tym wspieranie pokoju i stabilności, operacje pomocy w sytuacjach kryzysowych, rozwój globalny i pomoc humanitarna, sprawy gospodarcze, badania naukowe, innowacje, edukacja, bezpieczeństwo żywności, polityka rolna, polityka w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych, technologia kosmiczna, kultura i sport, a także w odniesieniu do globalnych wyzwań wymagających koordynacji na szczeblu globalnym, takich jak zmiana klimatu, migracja, zagrożenia w cyberprzestrzeni, zdrowie publiczne, przestępczość transgraniczna, operacje budowania pokoju, zarządzanie kryzysowe i w sytuacjach klęsk żywiołowych, oraz walka z terroryzmem;

⁽¹⁾ Dz.U. C 443 z 22.12.2017, s. 49.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0506.

Środa, 12 grudnia 2018 r.

2. podkreśla związek między umową o partnerstwie strategicznym a umową o partnerstwie gospodarczym, największą na świecie dwustronną umową o wolnym handlu; uważa, że zawarcie tych dwóch umów stanowi poprawę partnerstwa, mającą na celu zapewnienie konkretnych korzyści ludności UE i Japonii, i popiera dalszą współpracę na forach wielostronnych; z zadowoleniem przyjmuje wzajemny szacunek i zaufanie, które zostały wzmocnione w trakcie procesu negocjacyjnego;
3. z zadowoleniem przyjmuje odniesienie w art. 1 ust. 3 umowy o partnerstwie strategicznym do wymiaru parlamentarnego mającego na celu wzmocnienie partnerstwa poprzez dialog i współpracę w dziedzinach zagadnień politycznych, polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz innej współpracy sektorowej; proponuje w związku z tym, by Zgromadzenie Narodowe Japonii i Parlament Europejski nadal rozwijały nadzór i dialog parlamentarny w celu zapewnienia, że uzgodniona umownie współpraca jest wdrażana; wzywa Parlament Europejski do nadzorowania posiedzeń Wspólnego Komitetu i odnośnej dokumentacji; wzywa do dalszego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w realizację umowy o partnerstwie strategicznym oraz do wspierania odpowiedzialności społeczeństwa obywatelskiego w tym zakresie; ponownie wyraża przekonanie, że konkretna forma współpracy ogólnej i sektorowej powinna zasadniczo opierać się na celach i zadaniach w zakresie zrównoważonego rozwoju, które mają zostać zrealizowane do 2030 r., przyjętych wspólnie przez Organizację Narodów Zjednoczonych i zatwierdzonych również przez umawiające się strony;
4. podkreśla potrzebę współpracy na szczeblu wielostronnym w celu wspierania przystąpienia do Traktatu o handlu bronią i wdrożenia Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, zapobiegania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, zwalczania terroryzmu oraz przeciwdziałania bezkarności w przypadku najpoważniejszych przestępstw przeciwko prawu międzynarodowemu i łamania praw człowieka;
5. przypomina, że w krajach rozwijających się, gdzie bezpieczeństwo i rozwój idą ze sobą w parze, potrzebne jest kompleksowe i spójne podejście dyplomatyczne, gospodarcze, kulturowe i w zakresie bezpieczeństwa, a wizja ta jest wspólna dla UE i Japonii;

Prawa człowieka i podstawowe wolności

6. potwierdza wspólne zobowiązanie w zakresie poszanowania praw człowieka, demokracji, podstawowych wolności, dobrych rządów i państwa prawa, jak również wspólnych wartości zapisanych w Powszechnej deklaracji praw człowieka, i wspólnych działań na rzecz promowania i ochrony tych wartości na całym świecie oraz opartego na zasadach ładu międzynarodowego;
7. zauważa, że Japonia nie ratyfikowała dwóch podstawowych konwencji MOP (w sprawie dyskryminacji i zniesienia pracy przymusowej) i z zadowoleniem przyjmuje decyzję Japonii o ustanowieniu międzyresortowych ram realizacji zobowiązań w zakresie zrównoważonego rozwoju w ramach umowy o partnerstwie gospodarczym, w tym ratyfikację tych konwencji;
8. podkreśla potrzebę dalszej współpracy w zakresie praw kobiet, aby zagwarantować, że osiągnięcie równouprawnienia płci jest jednym z kluczowych celów partnerstwa; zachęca Zgromadzenie Narodowe Japonii do dalszych prac nad ustawodawstwem dotyczącym dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową;
9. potępia fakt, że kara śmierci jest nadal sankcją prawną w Japonii oraz że egzekucje są wykonywane bez uprzedniego ostrzeżenia więźniów; podkreśla, że Komitet ONZ przeciwko Torturom skrytykował tę praktykę ze względu na obciążenia psychologiczne, jakie wywiera ona na więźniów i ich rodziny; popiera wysiłki ONZ na rzecz stopniowego zniesienia kary śmierci; wzywa UE do przystąpienia do dialogu z rządem Japonii w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci z myślą o ewentualnym zniesieniu tej kary;

Stosunki regionalne i międzynarodowe

10. przypomina, że w globalnej strategii UE z 2016 r. określono bezpośredni związek między dobrobytem w Europie a bezpieczeństwem w Azji i wezwano UE do wniesienia większego praktycznego wkładu i współpracy z takimi partnerami jak Japonia w celu promowania pokoju na Półwyspie Koreańskim oraz mającego kluczowe znaczenie pokojowego rozstrzygnięcia sporów morskich i terytorialnych na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim, w oparciu o prawo i konwencje międzynarodowe; podkreśla, jak istotne jest budowanie zaufania i dyplomacja prewencyjna; podkreśla, że należy szanować wolność żeglugi międzynarodowej; z zadowoleniem przyjmuje spotkanie premiera Abe i prezydenta Xi w Pekinie w dniu 26 października 2018 r. oraz zapowiedź zobowiązania do otwarcia nowego rozdziału w stosunkach jako krok w kierunku poprawy stosunków dwustronnych i zmniejszenia napięć regionalnych;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

11. uznaje, że wpływ Chin i Rosji w regionie Azji i Pacyfiku stanowi poważne wyzwanie dla Japonii, jak również dla interesów UE, a w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie zawarte w umowie o partnerstwie strategicznym dotyczące pogłębienia współpracy między UE a Japonią w dziedzinie bezpieczeństwa jako zabezpieczenie przed takimi zagrożeniami;
12. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie misji Japonii przy NATO dnia 1 lipca 2018 r.;
13. z zadowoleniem przyjmuje nową strategię UE na rzecz poprawy połączeń z Azją poprzez promowanie dialogu, stabilności, współpracy regionalnej i międzynarodowej, interoperacyjnych sieci transportowych, energetycznych i cyfrowych oraz więzi międzyludzkich; podkreśla możliwości, które oferują te połączenia dla zwiększenia wymiany w zakresie edukacji, nauki, badań i kultury;
14. wzywa do rozszerzenia dwustronnej współpracy UE–Japonia i wielostronnej współpracy z Koreą Południową, Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną, Stanami Zjednoczonymi i Chinami w celu wsparcia wysiłków na rzecz zapewnienia pokoju i utrzymania stabilności w regionie, pokojowego współistnienia na Półwyspie Koreańskim oraz pełnej, nieodwracalnej i dającej się zweryfikować denuklearyzacji Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej; podkreśla znaczenie dalszej współpracy oraz dobrosąsiedzkich stosunków między Japonią a Koreą Południową, co mogłoby się przyczynić do zapewnienia stabilności w regionie i przeciwdziałania zagrożeniom dla bezpieczeństwa, takim jak Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna; zobowiązuje się do wspierania ciągłej międzynarodowej presji wywieranej na Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną w celu zapewnienia podjęcia konkretnych kroków w kierunku denuklearyzacji; popiera współpracę międzynarodową na rzecz rozwiązania problemu zaginionych obywateli japońskich, którzy według obaw mogli zostać uprowadzeni przez reżim północnokoreański; podkreśla, że stabilność w północno-wschodniej Azji leży w podstawowym interesie Europy;
15. proponuje, aby UE i Japonia współpracowały na rzecz zwiększenia zdolności Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) w zakresie programu integracji i współpracy regionalnej oraz zdolności do wspólnego rozwiązywania konfliktów w regionie i wzmocnienia obecnej centralnej pozycji ASEAN w wielostronnym porządku południowo-wschodniej Azji; popiera decyzję podjętą na 33. forum ASEAN–Japonia w Tokio o dalszym zacieśnianiu więzi i zajmowaniu się kwestiami regionalnymi i międzynarodowymi będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz o współpracy na rzecz promowania pokoju i stabilności; uważa, że propagowanie i ochrona praw człowieka skutecznie przyczynia się do realizacji tych dwóch celów; wzywa do synergii między japońską „wolną i otwartą strategią indopacyficzną” a inicjatywami UE, w tym planem inwestycyjnym UE i rozszerzonymi transeuropejskimi sieciami transportowymi UE, w celu promowania globalnej współpracy w dziedzinie łączności;
16. odnotowuje ambicje Japonii, aby stać się niestałym członkiem Rady Bezpieczeństwa ONZ w latach 2023–2024, i z zadowoleniem przyjmuje jej wkład w prace ONZ w takich dziedzinach, jak rozbrojenie i nierozprzestrzenianie broni jądrowej, utrzymywanie i budowanie pokoju oraz bezpieczeństwo;

Współpraca sektorowa

17. podkreśla możliwości i dynamikę rozwoju relacji kulturowych oraz współpracy w zakresie młodzieży, edukacji i sportu, jakie daje umowa o partnerstwie strategicznym; odnotowuje obecny niski poziom wymiany międzyludzkiej oraz istniejące bariery językowe; proponuje dalsze inwestycje na rzecz poprawy interakcji między obywatelami, dialogu edukacyjnego i kulturowego, programów mobilności akademickiej w ramach Erasmus+ oraz dyplomacji publicznej w celu promowania wzajemnego zrozumienia i różnorodności kulturowej;
18. zwraca uwagę, że umowa o partnerstwie strategicznym będzie stymulować rozwój współpracy sektorowej w dziedzinie ochrony konsumentów oraz wymiany informacji w zakresie systemów regulacyjnych i nadzorczych w sektorze finansowym;
19. uważa, że UE i Japonia, jako wiodący światowi darczyńcy o długiej historii oficjalnej pomocy rozwojowej dla mniej rozwiniętych krajów Azji Wschodniej, a ostatnio Afryki, Bliskiego Wschodu i Ameryki Łacińskiej, są naturalnymi partnerami, wraz z rządami krajów otrzymujących pomoc, w koordynacji pomocy i zapewnieniu spójności; podkreśla, że głównym celem pomocy rozwojowej jest zmniejszenie ubóstwa oraz osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju, a także oczekuje wzajemnej współpracy na rzecz osiągnięcia tych celów;
20. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację przez Japonię paryskiego porozumienia klimatycznego w 2016 r. i wzywa do jego skutecznego wdrożenia, przy czym Japonia powinna odgrywać wiodącą rolę w aktywnym zwalczaniu zmian klimatycznych i intensyfikacji działań łagodzących; wzywa UE i Japonię do zacieśnienia współpracy w dziedzinie zrównoważonej energii, np. w zakresie rozwoju niskoemisyjnych form transportu; podkreśla, że panel doradczy ministra spraw zagranicznych ds. zmiany klimatu opublikował swoje sprawozdanie w lutym 2018 r., w którym potrzeba przejścia na wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii znalazła się w centrum strategii dyplomacji energetycznej Japonii;

Środa, 12 grudnia 2018 r.

21. z zadowoleniem przyjmuje włączenie do umowy zrównoważonej gospodarki leśnej i oczekuje dalszej wymiany dobrych praktyk w zakresie nielegalnego pozyskiwania drewna w oparciu o doświadczenia wynikające z rozporządzenia UE w sprawie drewna, z myślą o wprowadzeniu do japońskich przepisów obowiązkowej należytej staranności;
22. ubolewa z powodu podjętej przez Japonię próby zakończenia moratorium na połowy wielorybów w celach zarobkowych podczas posiedzeń Międzynarodowej Komisji Wielorybnictwa (IWC) we wrześniu 2018 r. i wzywa do zawieszenia połowów wielorybów do celów naukowych;
23. podkreśla, że Japonia to drugi co do wielkości rynek kosmetyczny na świecie; przypomina, że testowanie kosmetyków na zwierzętach oraz sprzedaż przywożonych produktów kosmetycznych testowanych na zwierzętach są zakazane w UE; w tym kontekście zachęca strony do wymiany informacji i współpracy w celu zakończenia testowania kosmetyków na zwierzętach w Japonii;
24. podkreśla znaczenie zachowania różnorodności biologicznej i zachęca Japonię do wycofania zastrzeżeń do Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES);
25. wzywa parlamenty państw członkowskich UE do szybkiej ratyfikacji oraz do gruntownego wdrożenia wstępnego porozumienia we wszystkich sektorach;

o

o o

26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Japonii.
